

Sygn. akt III RC 80/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Szynkura

Protokolant: Zofia Wajda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2015 r. w Z.

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko K. M.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

I. ustala, iż obowiązek alimentacyjny T. M. wobec pozwanej K. M. ustalony wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 05 września 2013r. w sprawie sygn. akt IC 402/13 w kwocie po 300 zł (trzysta) złotych miesięcznie wygaś z dniem 29 września 2015 roku

II. nie obciąża pozwanej K. M. kosztami zastępstwa procesowego i w tym zakresie wnioski powoda T. M. oddala

Sygn. akt III RC 80/15

UZASADNIENIE

Powód T. M. pozwem z dnia 30.04.2015 r. wniósł o ustalenie, iż jego obowiązek wobec K. M. nałożony wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 05.09.2013 r. w sprawie sygn. akt I C 402/13 w kwocie po 300 zł miesięcznie wygaś z dniem 30.04.2015 r. oraz o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania podał, iż Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 05.09.2013 r. w sprawie sygn. akt I C 402/13 rozwiązał jego małżeństwo z pozwaną K. M. przez rozwód bez orzekania o winie, zasadzając od T. M. na rzecz K. M. alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie. Powód wskazał, że pozwana od długiego czasu posiada partnera M. M.. Pozwana uczestniczyła w kursie organizowanym przez PUP w Z. Śl. i mogła podjąć pracę po rozwodzie. Jest osobą zdrową i nie ma przeciwwskazań do podjęcia pracy. Pozwana doraźnie pracuje sprząając dom u obcej osoby. Powód pracuje jako kierowca w firmie (...) z miesięcznym wynagrodzeniem netto 1 320,43 zł. Powód płaci alimenty na rzecz dzieci J. i J. M. (1) w kwotach po 150 zł miesięcznie oraz po 500 zł na rzecz córki W. M.. Na rzecz pozwanej płaci alimenty po 300 zł miesięcznie. Powód nadmienił ponadto, że spona obecnie kredyt w wysokości 31 142,86 zł na podstawie umowy z dnia 13.09.2013 r. W jego ocenie pozwana posiada środki na własne utrzymanie, mogła podjąć stałą pracę zawodową i posiada pracę dorywczą.

Pozwana K. M. na rozprawie w dniu 23.09.2015 r. oraz w piśmie procesowym z dnia 24.09.2015 r. wniosła o oddalenie powództwa o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego w całości, podnosząc w uzasadnieniu, iż nadal pozostaje ona w niedostatku, gdyż mimo licznych starań podejmowanych od 2013 r. nie zdołała znaleźć stałej pracy. Zaprzeczyła, aby uczestniczyła w kursie organizowanym przez urząd pracy. Wskazała także, iż nie pracuje dorywczo. Obecnie nie ma możliwości podjęcia pracy ze względu na fakt urodzenia kolejnego dziecka. Dlatego też celem zaspokojenia potrzeb zaciąga kredyty, które pozwalają jej na pokrywanie rachunków. Obecnie jej zadłużenie stale wzrasta. Jej obecny partner nie ma obowiązku lożenia na jej utrzymanie i nie czyni tego. Przekazuje jedynie na rzecz wspólnego dziecka kwoty 200 - 400 zł miesięcznie. Według pozwanej okoliczność „pozostawiania przez nią

związku” nie ma zatem znaczenia dla rozpatrywania niniejszej sprawy. Podkreśliła, iż w czasie związku małżeńskiego z powodem po urodzeniu córki nie pracowała zawodowo, gdyż takie były ustalenia pomiędzy małżonkami. Dodała, że rzeczywiste zarobki powoda to kwota 5 000 - 6000 zł miesięcznie, jego sytuacja materialna jest bardzo dobra. Powód wyjeżdża na wakacje, w ostatnim czasie zakupił samochód. Nie mieszka on z rodzicami, jak twierdził, lecz ze swoją partnerką. Syn powoda J. M. (2) od dłuższego czasu się już nie uczy i wyjechał za granicę, więc powód nie łoży obecnie na jego rzecz żadnych alimentów.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 05.09.2013 r. małżeństwo K. M. i T. M. zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie stron. Jednocześnie Sąd obciążył T. M. obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz K. M. w kwocie po 300 zł miesięcznie oraz wobec małoletniej córki W. M. w wysokości po 500 zł miesięcznie, począwszy od daty uprawomocnienia się wyroku, płatnych do dnia 15-go każdego miesiąca.

Sąd Okręgowy ustalił, iż K. M. nie posiadała wówczas stałej pracy, podejmowała jedynie dorywcze zatrudnienie przy sprzątanii. Uczestniczyła również w kursie opiekuna dla osób starszych finansowanym przez Urząd Miejski w Z. Śl. Korzystała ze świadczeń pomocy społecznej w postaci zasiłków okresowych i celowych oraz otrzymywała dodatek mieszkaniowy. K. M. do października 2009 r. była zatrudniona w sklepie spożywczym w Z. Śl. w charakterze sprzedawcy. Po urodzeniu córki W. w maju 2009 r. nie powróciła już do pracy (umowa o pracę nie została z nią przedłużona). K. M. zamieszkiwała wraz z córką w mieszkaniu przy ul. (...) w Z. Śl.

T. M. ma wykształcenie zawodowe i z zawodu jest tokarzem. W styczniu 2013 r. wyprowadził się ze wspólnego miejsca zamieszkania. Pracował wówczas zawodowo jako kierowca w firmie (...) z miesięcznym wynagrodzeniem od 4300 zł do 5 900 zł netto. Pozostawał w związku z inną kobietą.

Dowód: - akta Sądu Okręgowego w Świdnicy I C 402/13

Pozwana K. M. z zawodu jest technikiem hotelarstwa. Od 17.09.2013 r. jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w Z. Śl. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku (osoba poszukująca pracy). Od 20.06.2001 r. do 11.05.2015 r. pozwana nie korzystała z żadnych szkoleń organizowanych przez urząd pracy. Po uzyskaniu rozwodu z powodem pozwana nie posiadała stałego zatrudnienia, podejmowała jedynie prace dorywcze przy sprzątanii prywatnych domów. W 2014 r. otrzymała dwie propozycje zatrudnienia z urzędu pracy - jako sprzedawca w sklepie (...) w Z. Śl., gdzie wcześniej pracowała oraz w firmie (...) w Z. w charakterze pracownika biurowego. W sklepie nie została zatrudniona z uwagi na brak gotowości podjęcia pracy w systemie zmianowym, zaś w firmie (...) - z uwagi na brak możliwości dojazdu do pracy. Pozwana starała się również o przyjęcie do pracy w markecie (...) w Z. Śl., jednakże nie została zatrudniona. W chwili obecnej pozwana nie deklaruje gotowości do podjęcia pracy z uwagi na urodzenie dziecka w lipcu 2015 r. Pozwana utrzymuje się obecnie z alimentów na siebie i córkę W. w łącznej kwocie 800 zł miesięcznie, zasiłku rodzinnego na córkę w kwocie 106 zł miesięcznie oraz z pomocy finansowej swojego obecnego partnera.

Dowód: - zaświadczenia PUP w Z. Śl. z 11.05.2015 r. i 02.09.2015 r. - k. 130-133

- zaświadczenie (...) w Z. Śl. z dnia 22.09.2015 r. - k. 134

- częściowo zeznanie pozwanej K. M. - k. 121v.-124v.

K. M. od około półtora roku pozostaje w nieformalnym związku z M. M., który pracuje zawodowo w Holandii. Od 21.09.2014 r. są zaręczeni. Kiedy partner pozwanej przyjeżdża do Polski, co ma miejsce kilka razy w roku, przebywa w miejscu zamieszkania pozwanej i prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. W dniu 18.07.2015 r. na świat przyszedł syn K. M. i M. O.. Dziecko zostało uznane przez ojca. (...) pozwanej łoży na utrzymanie dziecka kwoty od 200 zł do 400 zł miesięcznie. Partycypował również w kosztach zakupu wyprawki dla dziecka oraz w kosztach utrzymania pozwanej w trakcie ciąży.

Dowód: - wydruk z portalu internetowego (...) - k. 9-31

- częściowo zeznanie pozwanej K. M. - k. 121v.-124v.

K. M. nadal zamieszkuje w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w Z. Śl., który należy do jej rodziców (wcześniej stanowił współwłasność rodziców pozwanej i rodziców powoda). Zajmuje go na zasadzie umowy użyczenia. Rodzice K. M. spłacają kredyt bankowy zaciągnięty na zakup w/w lokalu w kwotach po 890 zł miesięcznie. Pozwana otrzymuje dodatek mieszkaniowy w wysokości 99,25 zł miesięcznie, który w pełni pokrywa czynsz mieszkaniowy. Podatek od nieruchomości wynosi 41 zł rocznie, podatek za przydomowy ogródek - 30 zł rocznie, opłata za pobór energii elektrycznej 111 zł miesięcznie, opłata za gaz 23 zł miesięcznie, opłata wodę 80 zł miesięcznie, opłata za wywóz nieczystości 31 zł miesięcznie. Dodatkowo pozwana zakupuje na okres grzewczy około dwie tony węgla i trzy metry sześciennie drewna opałowego.

Dowód: - decyzja Burmistrza Z. Śl. z dnia 06.05.2015 r. - k. 135

- kserokopia ugody sądowej z dnia 05.02.2015 r. w sprawie SR w Ząbkowicach Śl. sygn. akt I Ns 912/14 - k. 97-97v.

- zeznanie pozwanej K. M. - k. 121v.-124v.

K. M. do chwili obecnej spłaca kredyt w (...) SA zaciągnięty jeszcze w czasie związku małżeńskiego z powodem. Miesięczna rata spłaty wynosi 322 zł. Pozostały jeszcze trzy raty do końca okresu kredytowania. Nadto, pozwana posiada dwie pożyczki uzyskane w (...) SA: w roku 2013 w kwocie 1 200 zł i w roku 2015 w kwocie 3000 zł z przeznaczeniem na pokrycie bieżących rachunków. Rata spłaty w/w pożyczek wynosi 70 zł tygodniowo. W 2015 r. pozwana zaciągnęła dwa kredyty konsumpcyjne w (...) SA na kwoty 2 500 zł oraz 2 900 zł, które spłaca po około 93 zł miesięcznie. Dodatkowo uruchomiła kartę kredytową z limitem w kwocie 1500 zł, który już wykorzystwała. Minimalna miesięczna spłaty karty kredytowej wynosi około 70 zł. Środki pieniężne pochodzące z pożyczek uzyskanych w bieżącym roku pozwana częściowo przeznaczyła na zakup wyprawki dla dziecka (syna O.).

Dowód: - umowa pożyczki (...) SA - europożyczka na karcie V. z dnia 24.03.2009 r. - k. 115-119

- umowy kredytów gotówkowych (...) SA z dnia 17.04.2015 r., 20.02.2015 r. i 15.06.2015 r. wraz z harmonogramem spłat - k. 136-151

- zeznanie pozwanej K. M. - k. 121v.-124v.

Powód T. M. w dalszym ciągu jest zatrudniony w charakterze kierowcy w (...) Krajowy i (...).

Dowód: - zaświadczenie o zarobkach z dnia 18.02.2013 r. - k. 33

T. M. regularnie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej w kwocie 300 zł miesięcznie. Łoży również alimenty na rzecz córki W. w kwocie 500 zł miesięcznie. Na mocy wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 09.07.2003 r. w sprawie sygn. akt I C 651/03 jest obciążony również obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz dzieci z pierwszego małżeństwa w łącznej kwocie 300 zł miesięcznie.

Dowód: - bankowe potwierdzenia przelewu alimentów - k. 98-102

- kserokopia wyroku rozwodowego z dnia 09.07.2003 r. - k. 32-32v.

Pozwany posiada kredyt gotówkowy w (...) Bank SA z miesięczną ratą spłaty w kwocie 532 zł. Okres kredytowania upływa we wrześniu 2023 r.

Dowód: - umowa kredytu gotówkowego z dnia 13.09.2013 r. wraz z harmonogramem spłat - k. 34-42

Partnerka pozwanego I. F. w dniu 14.07.2015 r. nabyła samochód marki V. model XC 90, rok produkcji 2004, za kwotę 26 000 zł. W tym celu zaciągnęła kredyt gotówkowy w (...) SA. Wysokość miesięcznej raty to kwota 545 zł.

Dowód: - umowa sprzedaży samochodu z dnia 14.07.2015 r. - k. 96

- umowa kredytu gotówkowego z dnia 14.07.2015 r. wraz z harmonogramem spłat - k. 104-114

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Po wnikliwym przeanalizowaniu całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszym postępowaniu i po dokonaniu jego oceny w granicach przewidzianych w art. 233 § 1 kpc, Sąd doszedł do przekonania, że powództwo wniesione przez T. M. przeciwko K. M. o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań zaznaczyć należy, że roszczenie o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego znajduje podstawę prawną w przepisie art. 189 k.p.c., który stanowi, że powód może żądać przez Sąd ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Uznać należy, że zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych ma interes prawny w ustaleniu, że nie istnieje stosunek alimentacyjny, z którego wynika jego obowiązek alimentacyjny. Podstawą faktyczną powództwa mogą być takie przesłanki jak: brak niedostatku po stronie osoby uprawnionej do alimentów, upływ pięcioletniego okresu trwania obowiązku alimentacyjnego (w przypadku „zwykłej” postaci tegoż obowiązku) czy też fakt zawarcia nowego małżeństwa przez osobę uprawnioną do alimentów. (vide: Tomasz Sokołowski w Komentarzu do Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego pod redakcją Henryka Doleckiego i Tomasza Sokołowskiego, LEX a Wolters Kluwer Business, Warszawa 2010)

Zauważyć należy, że z chwilą prawomocnego orzeczenia rozwodu wygasa definitywnie obowiązki alimentacyjny względem małżonka, który został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia. Natomiast obowiązek alimentacyjny istnieje między rozwiedzionymi małżonkami, jeśli żadne z nich nie ponosi winy rozkładu pożycia bądź też, jeżeli Sąd zaniechał orzekania o winie, a także, jeżeli orzeczono rozwód z winy obojga małżonków. Jeżeli rozwód orzeczono z wyłącznej winy jednego z małżonków roszczenie alimentacyjne może przysługiwać tylko drugiemu z nich.

Przewidziany w art. 60 § 1 krio zwykły obowiązek alimentacyjny między rozwiedzionymi małżonkami jest zasadą, wyjątek zaś od tej zasady przewiduje przepis § 2 tego artykułu, który w sposób szczególny określa obowiązek alimentacyjny małżonka uznanego za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego. Ponadto, należy mieć na względzie treść art. 60 § 3 krio, zgodnie z którym w sytuacji, gdy zobowiązanym do alimentacji jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem pięciu lat od orzeczenia rozwodu, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności Sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni. Obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu każdorazowo wygasa natomiast w razie zawarcia przez tego małżonka nowego małżeństwa.

Zgodnie z art. 60 § 1 krio, małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku może żądać od drugiego małżonka rozwiedzionego dostarczenia środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. W przeciwieństwie więc do obowiązującej między małżonkami zasady równej stopy życiowej, zwykły obowiązek alimentacyjny po rozwodzie wykazuje wyraźne podobieństwo do obowiązku alimentacyjnego między krewnymi. Przesłanką roszczeń alimentacyjnych rozwiedzionego małżonka jest bowiem jego stan niedostatku. Przy czym stan ten nie musi istnieć w chwili orzeczenia rozwodu, żądanie świadczeń alimentacyjnych jest uzasadnione także wtedy, gdy uprawniony do alimentów małżonek znalazł się w niedostatku dopiero po upływie pewnego czasu od orzeczenia rozwodu.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że należy tu posługiwać się pojęciem niedostatku w rozumieniu przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego o obowiązku alimentacyjnym (art. 133 § 2 krio w zw. z art. 61 krio) – uzasadnienie tezy

XII uchwały pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., sygn. akt III CZP 91/86, OSNCAP 1988, nr 4, poz. 42). Niedostatek występuje więc wtedy, gdy uprawniony nie może w pełni własnymi siłami, z własnych środków zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb. Sąd Najwyższy podkreślił także, iż zaspokojenie potrzeb każdego człowieka powinno nastąpić przede wszystkim z jego własnych środków. Za znajdujące się zatem w niedostatku należy uważać osoby, które nie mogą własnymi siłami zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb, nie posiadają własnych źródeł dochodu w postaci wynagrodzenia za pracę, emerytury czy renty, ani też dochodów z własnego majątku (uzasadnienie tezy III uchwały z dnia 16 grudnia 1987 r. cytowanej wyżej). Przy czym zaznaczyć należy, że niedostatek w rozumieniu art. 60 § 1 krio nie wiąże się z zupełnym niezaspokojeniem usprawiedliwionych potrzeb. Stan niedostatku zachodzi już wtedy, gdy uprawniony nie ma możliwości zarobkowych i majątkowych pozwalających na pełne zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb, jeżeli uprawniony jest chory, to do potrzeb tych należą i lekarstwa. Nie jest jednak w niedostatku ten, kto będąc zdolnym do pracy i mając możliwość podjęcia pracy, bez usprawiedliwionej przyczyny tego czyni.

W powyższej sprawie mamy do czynienia z sytuacją opisaną w art. 60 § 1 krio, bowiem z wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawie sygn. akt I C 402/13 z dnia 05.09.2013 r. wynika, iż małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie. Przenosząc powyższe unormowania na grunt przedmiotowej sprawy, należało przyjąć, iż koniecznym warunkiem dalszego trwania obowiązku alimentacyjnego T. M. wobec K. M. jest występowanie po jej stronie niedostatku.

Uważna analiza zgromadzonych w sprawie dowodów daje podstawy do przyjęcia, że pozwana K. M. nie znajduje się obecnie w niedostatku, a zatem jej prawo do alimentacji ze strony byłego małżonka wygasło. Zauważyć bowiem należy, że sam fakt nie podejmowania przez K. M. zatrudnienia (taka sytuacja ma miejsce od momentu urodzenia córki W. w 2009 r.) i okoliczność pozostawania osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, nie są wystarczającymi przesłankami do stwierdzenia po stronie pozwanej stanu niedostatku w rozumieniu podanym przez Sąd Najwyższy w zacytowanym powyżej orzeczeniu. Istotna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest natomiast okoliczność, że pozwana nie posiada żadnych przeciwwskazań do podjęcia pracy - jest osobą młodą, zdrową, posiada wyuczony zawód technika hotelarstwa. Uznać zatem należy, iż jest osobą w pełni zdolną do podjęcia pracy. Nie ulega wątpliwości, że przy dołożeniu należytej staranności K. M. bez większego trudu mogłaby znaleźć pracę, pozwalającą na osiągnięcie zarobków, które wystarczą na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb życiowych. Pozwana wprawdzie wykazywała w toku niniejszego procesu, iż po ustaniu małżeństwa z powodem poszukiwała zatrudnienia w sklepach w Z. Śl., jednakże nie przyniosło to oczekiwanych rezultatów, nie mniej jednak w ocenie Sądu działania te były raczej iluzoryczne, wydaje się bowiem mało prawdopodobne, aby przez okres niemal dwóch lat pozwana - osoba młoda, zdrowa, ze średnim technicznym wykształceniem - nie była w stanie znaleźć żadnej oferty pracy spełniającej jej kryteria. Biorąc dodatkowo pod uwagę, że pozwana bez istotnej przyczyny odrzuciła dwie oferty zatrudnienia zaproponowane jej przez urząd pracy (jedną z uwagi na brak zgody na pracę zmianową, drugą ze względu na konieczność dojazdów do pracy do Z.), uznać należy, że w istocie nie zależało jej na podjęciu pracy. Pozwana ograniczała jedynie swą aktywność zawodową do dorywczej pracy polegającej na sprzątaniu w prywatnych domach. Prezentowana przez nią postawa dowodzi jednoznacznie, iż chciałaby ona w dalszym ciągu korzystać z pomocy materialnej ze strony powoda i dlatego też nie podejmuje aktualnie żadnych realnych kroków umożliwiających jej podjęcie stałej pracy stojąc na stanowisku, że powód winien nadal dostarczać jej środków utrzymania w postaci alimentów. Przy czym zaznaczyć należy, że pozwana sama nie podejmuje działań, które pozwoliłyby jej poprawić swą obecną sytuację, a wręcz przeciwnie - podejmuje decyzje w pewnym sensie rzutujące negatywnie na jej sytuację ekonomiczną. W takich kategoriach należy ocenić fakt, iż K. M., nie dysponując żadnym pewnym źródłem dochodu powołuje na świat kolejne dziecko (z nowego związku) i aby pokryć związane z tym pojawiające się wydatki zaciąga kolejne pożyczki bankowe i parabankowe, doprowadzając do znacznej eskalacji swojego zadłużenia. Trudno uznać powyższe działania za racjonalne. W tej sytuacji dalsze utrzymywanie obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej godziłoby w zasady współzycia społecznego, powodując obciążanie T. M. finansowymi skutkami wyborów życiowych podejmowanych przez jego byłą małżonkę.

Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej okazał się również fakt, że chwili obecnej K. M. pozostaje w nowym związku z innym mężczyzną, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, co sprawia, że nie jest pozbawiona środków utrzymania, gdyż jej partner M. M., będąc osobą aktywną zawodowo (pracuje w Holandii) wspomaga ją materialnie. W tym miejscu podkreślić należy, że wprawdzie niesformalizowany związek rozwiedzionego małżonka uprawnionego do alimentów nie skutkuje automatycznie wygaśnięciem obowiązku alimentacyjnego spoczywającego na byłym współmałżonku tej osoby tak jak dzieje się to w przypadku zawarcia nowego związku małżeńskiego przez osobę uprawnioną, nie mniej jednak nie sposób uznać, że okoliczność ta pozostaje bez znaczenia dla istnienia lub choćby zakresu obowiązku alimentacyjnego pomiędzy rozwiedzionymi małżonkami, w szczególności w sytuacji, gdy nowy związek, choć nieformalny, od małżeństwa różni się jedynie brakiem urzędowego potwierdzenia. Taka sytuacja właśnie ma miejsce w przypadku relacji K. M. i M. M.. Zauważyć bowiem należy, że ich związek trwa od ponad półtora roku, od września ubiegłego roku są zaręczeni, zaś w lipcu bieżącego roku narodziło się ich wspólne dziecko. Mimo iż partner pozwanej pracuje w Holandii, nie stoi to przeszkodzie do przyjęcia, iż prowadzi z pozwaną wspólne gospodarstwo domowe. Z zeznań pozwanej wynika jednoznacznie, że podczas pobytów w Polsce (a jest ich kilka w roku) M. M. każdorazowo przebywa w jej miejscu zamieszkania. Sam fakt przebywania za granicą w celach zarobkowych nie niweczy definicji wspólnego zamieszkania i prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego przez partnerów życiowych. W tym miejscu godzi się przywołać wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.07.2000 r. w sprawie sygn. akt II CKN 1015/00, LEX nr 51975), w którym SN stanął na stanowisku, że usprawiedliwione potrzeby rozwiedzionego małżonka, pozostającego w związku nieformalnym (faktycznym), podlegają ocenie z uwzględnieniem także możliwości zarobkowych i majątkowych partnera rozwiedzionego małżonka w tym związku. W przeciwnym wypadku uprawniony do alimentacji rozwiedziony małżonek byłby w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do drugiego z tych rozwiedzionych małżonków, co niewątpliwie godziłoby w zasady współżycia społecznego (art. 5 kc). Jak ustalono w niniejszym postępowaniu, K. M. od dłuższego czasu pozostaje w faktycznym związku. Okoliczność ta, zgodnie z zaprezentowanym wyżej poglądem Sądu Najwyższego, który to Sąd orzekający w tej sprawie w pełni podziela, nie może pozostawać bez wpływu na ocenę jej potrzeb z punktu widzenia uregulowania zawartego w art. 60 § 1 krio. Prowadzenie wspólnego gospodarstwa domowego w związku pozamałżeńskim sprowadza bowiem na partnerów tego związku wzajemną zależność ekonomiczną. Skoro zatem w ustalonym stanie faktycznym sytuacja materialna M. M. postrzegana jest jako dobra (posiada stałą pracę w Holandii), okoliczność tę należy ocenić w aspekcie możliwości samodzielnego utrzymania się pozwanej jako jego partnerki życiowej.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, iż zebrane w sprawie dowody dostarczyły podstaw do przyjęcia, że pozwana K. M. nie znajduje się obecnie w niedostatku. Jest ona bowiem osobą w pełni zdolną do podjęcia zatrudnienia i tylko z niezrozumiałych dla Sądu przyczyn nie podjęła do tej pory żadnych realnych kroków, aby tę pracę uzyskać, wygodniej jest jej bowiem oczekiwać finansowej pomocy od byłego małżonka. W ocenie Sądu K. M. ma możliwość własnymi siłami zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby i to nie tylko takie, które zapewnią jej minimum egzystencji. Nadto, przeciwko przyjęciu, że pozwana pozostaje w niedostatku przemawia również fakt, że pozostaje ona obecnie w stałym nieformalnym związku z innym mężczyzną i to jej aktualny partner dostarcza jej w chwili obecnej środków utrzymania, co jest zgodne z zasadami współżycia społecznego.

Wskazać w tym miejscu należy, że wobec nie spełnienia przez pozwaną podstawowego wymogu dla dalszego trwania obowiązku alimentacyjnego powoda względem jej osoby, a mianowicie pozostawania w niedostatku, czynienie w przedmiotowym postępowaniu szczegółowych ustaleń w zakresie aktualnej sytuacji materialnej powoda nie było niezbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Dlatego też na rozprawie w dniu 28.09.2015 r. Sąd postanowił pominąć dowód z przesłuchania powoda wobec jego nie stawiennictwa na rozprawie w tym dniu oraz dostatecznego wyjaśnienia sprawy.

Mając na względzie powyższe rozważania, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku ustalając, że obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej, ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 05.09.2013 r. w sprawie sygn. akt I C 402/13 wygasł z dniem 29.09.2015 r. (data wyrokowania w sprawie).

Na podstawie art. 102 kpc, z uwagi na trudną sytuację materialną pozwanej związanej z brakiem zatrudnienia, jak i charakter przedmiotowej sprawy, Sąd odstąpił od obciążenia jej kosztami zastępstwa procesowego w sprawie, oddalając w tym zakresie wniosek T. M. (punkt II wyroku).